

*"Animal de records, lent i trist animal,
ja no vius, sols recordes. Ja no vius sols recordes
haver viscut alguna volta en alguna banda
Felicitat suprema, l' hora d' escriure els versos.
No els versos estellats, apressats, que escrivies,
sinó els versos solemnes-¿solemnes?- del record."*

Vicent Andrés Estellés

Remembrances

Verema (7 de setembre de 1977)

Rastell de cep emmirallat, soldats silencis de Bacus,
entapisseu de verd i terra la curosa geometria
Verdes voltes, temple deífic de l'ofrena,
sigueu trespol de l'escarràs, redòs fidel de la brocada

Recordo un càlid capvespre de principis de setembre
Els pagesos desaven els atuells d' un altre jorn de verema
-tu desaries l' instant en un doblec de l'ànima-
El dolç gotim sobreeixia dels coves esfilagarsats,
s' apilava fulgurant , mentre engolia
la darrera llum de la posta

Et veig allí, entre els pàmpols,
posat desmenjat de la primera adolescència
abstreta de tot i de tothom
T' embriaga la tènua llum de l' horabaixa
T' embolcalla la sentor del most, agredolça

Ofrena (8 de setembre de 1977)

Mudat amb casulla blanca, mossèn Josep acarona el calze,
virtuositat curial alçant el fruit de la terra,
ditets menuts que malden pel plec precís, l'ordre impecable
mans maldestres per al veremall
d' immaculada pell, apenes colrada

I a penes les velletes arrosseguen la litúrgia

en un repapieg endormiscat:

" vessada per nosaltres i per tots els homes, en remissió dels pecats "

Et gronxa l' harmoniosa cantilena,

t'encisa el so del mot nu, l' insistent martelleig

del text impenetrable:

" que és el meu memorial "

De sobte, no hi ets. T' ha destorbat el batibull del pati de l'ermita

I endevines els gegants, flanquejant la cripta

La cridòria dels menuts en veure voleiar

les manasses de nans i capgrossos

Refilet de flabiols, repic de timbals,

xisclet agut de la gralla, entretallada i discordant,

a descompàs de l'orgue que clou l' Ofici

Corredissa d' infants que enfilen l' escala,

palmells que ferment els ramells de l' Ofrena,

alba llum dels lliris als peus de la Imatge

Collita

Passaria el temps, i romandrien els records

empenyent-te per tornar-hi, tossudament,

arrelada, a la vila però de cara al mar

Mare de Déu de la Palma

custòdia del món, nial de l' oreneta

l' ocell de l' etern retorn, l' au de la memòria.